

31/5/18
עתירה מס' 1439-18

בעניין:

עותר: עו"ד אוהד מרחב חדרה

נגד

משיב: יו"ר וועדת הבחירות השופט (בדימוס) מנחם נאמן

החלטה

לפנינו עתירה לביטול החלטה של וועדת בחירות, -שמנהלת התנועה החליטה להקים לצורך ניהול הבחירות המוניציפליות הפנימיות בסניפי הליכוד-, לפסול את מועמדות העותר ומחיקתו מרשימת המועמדים לרשימת הליכוד לקראת הבחירות לעיריית חדרה העומדות להתקיים בסתיו הקרוב.

העותר, עוה"ד אוהד מרחב, מכהן כחבר מועצת עיריית חדרה הנוכחית, הנמצאת בשלהי כהונתה, מטעם סיעת "התנועה החברתית הירוקה". כפי שיתואר בהמשך עובדה זו, בלבד, עומדת בבסיס החלטת ועדת הבחירות שמינתה המנהלת, שלא לאפשר לעותר להתמודד בבחירות למועצת עיריית חדרה.

על פי האמור בהחלטת וועדת הבחירות, ביקש העותר לדחות על הסף את בקשת הפסילה שהגישו גדי אריאלי, קלימו חלפון ורוני קוחוט, בטענת שיהיו והגשת הבקשה בחוסר תום לב, אי כשירות המשיב גדי אריאלי להיות מועמד, ו"נימוקים נוספים", שלא פורטו ולא הייתה אליהם התייחסות בהחלטת הוועדה.

הוועדה בקשה את תגובתו של העותר בכתב, ואח"כ, בלי לזמנו לשימוע - פסלה את מועמדותו, בנימוק ש"הכחשה לעובדת היות העותר בפנינו חבר סיעה אחרת במועצה לא נמצאה בתגובתו". לדעת הוועדה, עצם עובדת היותו חבר סיעה אחרת הוותה נימוק מכריע למנוע ממנו להתמודד בבחירות.

בדיון לפנינו טען העותר כי לפני כשלוש שנים, הוא עזב את הקואליציה בעיריית חדרה בתיאום עם ראש העיר לשעבר חיים אביטן וחברי ליכוד נוספים, התפקד לליכוד ותיאם מאז את הצבעותיו עם הליכוד כמו היה חבר סיעתו בעירייה. את הדברים האלה אישר גם מר חיים אביטן ראש סיעת הליכוד דאז, והם אף לא הוכחשו בדיון לפנינו על ידי מתנגדיו של העותר שנכחו בדיון. כל אותה עת הקפיד העותר, לדבריו, להמשיך להיות שייך פורמלית לסיעה מטעמה נבחר בבחירות הקודמות, כי פרישה פורמלית ממנה הייתה, על פי החוק מסכלת באופן בלתי הפיך את משאלתו להיבחר לייצג את הליכוד בבחירות הקרובות.

עוד טען כי וועדת ההיגוי אשר דנה בבקשתו לקיים פריימריס למועמדות לראשות העיר, והייתה מודעת למלכוד החוקי בו הוא מצוי, בקשה ממנו וקיבלה התחייבות להזדהות עם הליכוד בישיבת ההזדהות בסוף הקדנציה ולא להתמודד מול הליכוד ברשימה אחרת אם לא יתקיימו פריימריס, או שיתקיימו והוא לא יבחר בהן.

במהלך הדיון ציין העותר כי מזכירות הליכוד אשרה את קיצור הפז"מ שלו אף שהובאה לידיעתה עובדת היותו באופן פורמלי, חבר ברשימה אחרת.

לסיום, לשאלת בית הדין, חזר על ההתחייבות שנתן בוועדת ההיגוי ואף הוסיף וציין שגם אם לא יזכה

בבחירות במועצת הסניף למקום ריאלי ברשימה למועצת העיר, לא יריץ רשימה עצמאית ויתמוך ברשימת הליכוד. הוא גם חזר על התחייבותו להצהיר כי הוא מסכים מראש להיות מורחק מהליכוד אם יפר את התחייבויותיו.

היועץ המשפטי של הליכוד עוה"ד אבי הלוי טען כי העותר אינו מתמודד עם "הדין התנועתי", האוסר על חבר סיעה אחרת להתמודד על מועמדות מטעם הליכוד לבחירות הבאות. לשאלת בית הדין על מה מתבסס "הדין" התנועתי שאותו הוא מזכיר, השיב שמדובר בעקרונות משפט כלליים ולא הוסיף ולא פירש.

כמו כן טען היועץ המשפטי שהחלטת ועדת הבחירות מבוססת על פרשנות משפטית לגיטימית וסבירה ולכן אפילו יש לבית הדין פרשנות אחרת אל לו להעדיף אותה על פרשנות ועדת הבחירות. היועץ אף הזכיר בהקשר של וועדת הבחירות את סעיף 126 לחוקת התנועה הקובע שלבית הדין אין מעמד לעסוק בקביעת מדיניות התנועה או בנושאים הנתונים לשיקול דעתם של מוסדות התנועה או וועדותיהם...

עם כל הכבוד, וחרף הניתוח המעמיק והממצה בתגובה הכתובה שנמסרה לנו, עמדת המשיבים בכל הנוגע לליבת הסוגיה המשפטית המונחת לפנינו, איננה מקובלת עלינו, והדברים נאמרים בלשון המעטה.

הגוף האחראי על פי סעיף 143 כו. (א) לחוקת התנועה על הבחירות המוניציפליות הוא וועדת ההיגוי שממנה יו"ר הליכוד באישור מרכז הליכוד,

בחירת הנציגים לרשויות נתונה לסניפי הליכוד. הגוף המבצע את הבחירות בסניפים כמשתמע מהסיפא לסעיף 143 כד. (ג) לחוקה הוא האגף המוניציפלי של הליכוד, כיום מנהלת הליכוד.

מנהלת הליכוד נהגה בעבר למנות את חברי וועדת הבחירות המרכזית (הממונה לפי סעיף 68 לחוקת התנועה, על הבחירות הכלליות לוועידה, למועצות הסניפים ולראשות התנועה) לשמש כוועדת בחירות מוניציפלית, ולהאציל לה את הסמכות לנהל מטעמה את הליכי הבחירה בסניפים הן למועצות העיריות והמועצות המקומיות- במועצות הסניפים, והן לראשות העיריות והמועצות המקומיות - בקרב כלל חברי הליכוד. הפעם בחרה המנהלת למנות וועדת בחירות שחבריה לאו דווקא חברי וועדת הבחירות המרכזית. עם זאת שבה והעמידה בראשה את יו"ר וועדת הבחירות המרכזית.

וועדת ההיגוי נתנה את דעתה לעניין מועמדותו של העותר והמליצה לקבלה חרף היותו חבר סיעה אחרת. מזכירות הליכוד אשרה את קיצור הפז"מ כדי להכשיר את מועמדותו, חרף העובדה שבישיבת המזכירות עלתה התנגדות לקיצור הפז"מ של העותר בשל חברותו הפורמלית ברשימה מטעמה נבחר בבחירות הקודמות למועצת העיר. יו"ר התנועה אישר את קיצור הפז"מ.

אח"כ, בטרם יבשה הדיו בחתימת יו"ר התנועה המאשרת לעותר להתמודד, החליטה וועדת הבחירות לפסול את מועמדותו, בשל ערעור שהוגש לה, לשיטתה - בחוסר תום לב, מבלי לזמן את העותר לשימוע, ומבלי להתייחס לטענות המרכזיות בתגובתו בכתב המסבירה את הסיבה להמשך חברותו בסיעתו הקודמת- עד שיתאפשר לו, על פי החוק, להצטרף לסיעת הליכוד.

לאור כל זאת קשה להבין את ההחלטה של הוועדה, קל וחומר אזכור סעיף 126 בהקשר להחלטתה בתשובתו של היועץ משפטי. איך אפשר לרמוז שבית הדין לא מוסמך להתערב בהחלטה מעין שיפוטית, מובהקת של וועדה ממונה מטעם גוף מנהלי, (המנהלת). או אפילו להתייחס לוועדה כאל ערכאה משפטית,

על סמך מראית עיין מוטעית, הנובעת באופן טבעי משמה של הוועדה (ועדת הבחירות) והעובדה שבראשה עומד מי שמכהן גם כראש וועדת הבחירות המרכזית לוועידה ולראשות התנועה.

אם כי במקרה שבפנינו, גם לו היה מדובר בהחלטה של וועדת הבחירות המרכזית עצמה, ואפילו היה הדיון מתנהל לפי סעיף 77 במתכונתו הבג"צית המצומצמת - לפני שבית המשפט העליון קבע בפרשת חוטובלי נ' דיכטר שיש לפרש בהרחבה את הסמכות הבג"צית על פי סעיף 77 - עדיין היה ראוי לפסול את ההחלטה בגין פגיעה בכללי הצדק הטבעי ובעיקר חוסר סבירות: לא סביר היה לשלול מהעותר את הזכות להיבחר, בלי לאפשר לו להשמיע את דברו. לא סביר לשלול את זכותו להיבחר, על סמך ציון סתמי של העובדה, שלא הייתה שנויה במחלוקת, שהוא חבר סיעה אחרת בעירייה, בלי להסביר מה התשתית החוקתית למסקנה הזו, לא סביר להתייחס בהחלטה בהרחבה לסוגיות משניות ולפטור את הטענות המרכזיות כ"עוד מספר נימוקים" ולא להתייחס אליהן כלל בהחלטה.

אשר על כן ובכפוף למתן תצהיר, אשר יופנה לוועדת ההיגוי, לפיו לא יתמודד בסיעה אחרת בכל מצב שהוא ואף אם לא יבחר ברשימת הליכוד יתמוך בסיעת הליכוד, ובאם יחליט לרוץ ברשימה עצמאית תופסק חברותו של העותר לאלתר,

אנו מקבלים את העתירה ומאשרים את צירוף העותר לרשימת המועמדים לבחירה למועצת עיריית חדרה אותן אנו ממליצים לקיים ללא דיחוי.

(-)

(-)

(-)

חבר ביה"ד עו"ד י. מצא

חבר נשיאות ביה"ד עו"ד י. לחן

נשיא ביה"ד עו"ד מ. קליינר